

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu i M. França, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE, zmierzające do stwierdzenia nieważności „decyzji” obejmujących pismo Komisji i trzy noty obciążeniowe z dnia 26 lipca 2016 r. dotyczące zwrotu szeregu kwot w ramach umowy o dzieło między skarżącą a Islamską Republiką Mauretańską.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Elevation – Engenharia, SA.

⁽¹⁾ Dz.U. C 441 z 28.11.2016.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2017 r. – Danpower Baltic/Komisja

(Sprawa T-295/17)

(2017/C 256/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Danpower Baltic UAB (Kowno, Litwa) (przedstawiciele: D. Fouquet, J. Nysten i J. Voß, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w dziedzinie pomocy państwa z dnia 19 września 2016 r. w sprawie SA.41539 (2016/N) – Litwa, Pomoc inwestycyjna na elektrownię kogeneracyjną o wysokiej wydajności w Wilnie, UAB Vilniaus kogeneracinė jėgainė Viniaus Kogeneracineje Jėgainė – C(2016) 5943 final;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja Komisji wynika z oczywistego błędu w ocenie i jest oparta na niewystarczających, niepełnych i mało znaczących oraz niespójnych dowodach
  - Decyzja Komisji jest oparta na niewystarczających, niepełnych i mało znaczących oraz niespójnych dowodach. Dotyczy to w szczególności dostępności prywatnej inwestycji w elektrociepłownię i inne ciepłownie, oddziaływania elektrociepłowni na środowisko naturalne, istniejącej zdolności spalania odpadów na Litwie, status quo rynku ogrzewania w Wilnie i nieprzeprowadzenie przez Lietuvos Energija użytecznego postępowania przetargowego w celu wyboru prywatnego partnera. Informacje te nie zostały uwzględnione przez pozwaną
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja Komisji narusza art. 107 TFUE, ponieważ Komisja nie przestrzegła indywidualnego zgłoszenia i oceny koniecznych w przypadku pomocy na dużą skalę i zakładała wkład w cel leżący w interesie ogólnym
  - Decyzja Komisji narusza art. 107 TFUE ze względu na to, że Komisja nie przestrzegła indywidualnego zgłoszenia i oceny koniecznych w przypadku pomocy na dużą skalę i zakładała wkład w cel leżący w interesie ogólnym. Komisja nie dokonała w decyzji właściwej oceny na podstawie ust. 33 Wytocznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i celów związanych z energią w latach 2014–2020, czy pomoc państwa służy ochronie środowiska. Pozwana skorzystała z błędnego kryterium oceny i nie uwzględniła, że potencjalne obniżenia poziomu emisji CO₂ są znacznie mniejsze niż określone w decyzji.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja Komisji narusza art. 107 TFUE, ponieważ wiąże się z obejściem hierarchii postępowania z odpadami na Litwie
- Decyzja Komisji narusza art. 107 TFUE, ponieważ wiąże się z obejściem hierarchii postępowania z odpadami na Litwie. Pomoc państwa spowoduje ponadto zwiększenie nadwyżek zdolności spalarni odpadów na Litwie i ograniczenie zachęt do zwiększenia recyklingu i ponownego wykorzystania. Utrudni to Litwie osiągnięcie celu recyklingu wynoszącego 50 % zgodnie z dyrektywą 2008/98/WE. Sama Komisja Europejska zaleciła rządowi litewskiemu niezachęcanie do budowy spalarni odpadów.
4. Zarzut czwarty oparty na tym, że decyzja Komisji narusza art. 107 TFUE, ponieważ Komisja uznała, że istnieje konieczność interwencji państwa w postaci pomocy państwa.
- Pozwana nie przeanalizowała ani nie ustosunkowała się do dowodów świadczących o tym, że rynek ogrzewania dzielnicy Wilno doprowadziłby do podobnej poprawy ochrony środowiska naturalnego przez zastąpienie gazu biomasą bez konieczności interwencji państwa. Nie istnieje zawodność rynku na rynku ogrzewania w Wilnie. Rynek ogrzewania jest konkurencyjny i ma konkurencyjne ceny we właściwy sposób motywujące do inwestowania w neutralną pod względem emisji CO₂ biomasę i zdolność spalania odpadów.
5. Zarzut piąty, oparty na tym, że decyzja Komisja narusza art. 107 TFUE, ponieważ Komisja uznała, że pomoc jest proporcjonalna.
- Komisja nie przeprowadziła w decyzji właściwej oceny proporcjonalności, ponieważ przyjęła informacje przedstawione przez rząd litewski bez sprawdzenia i zastosowała niewłaściwy alternatywny scenariusz przy porównaniu całkowicie odmienne projekty inwestycyjne (elektrociepłownie i kotły jedynie warzelne zamiast dokonania porównania dwóch projektów elektrociepłowni).
6. Zarzut szósty, oparty na tym, że decyzja Komisja narusza art. 107 TFUE, ponieważ Komisja uznała, iż pomoc państwa miałaby efekt zachęty.
- Pozwana oparła się na twierdzeniach rządu litewskiego, w myśl których w innych okolicznościach beneficjent nie wybudowałby elektrociepłowni w Wilnie, co jest jednak błędne, ponieważ ta działalność wchodzi ściśle w zakres zwykłej działalności gospodarczej beneficjenta, to znaczy nie ma potrzeby żadnych dodatkowych zachęt.
7. Zarzut siódmy, oparty na tym, że decyzja Komisji narusza art. 107 TFUE, ponieważ Komisja błędnie oceniła wpływ na konkurencję na rynku ogrzewania w Wilnie.
- Pozwana dysponowała informacjami dotyczącymi konkurencji na rynku ogrzewania w Wilnie, ale faktycznie dokonała ich błędnej oceny, gdy stwierdziła, że nie będzie następstw dla konkurencji. W szczególności nie zbadano w wystarczający sposób zagrożenia wyparcia istniejących uczestników rynku, tak jak ma to miejsce w przypadku skarżącego, a zatem wnioski wywiedzione przez pozwaną są błędne. Stwierdzona pomoc wykluczy niezależnych producentów ciepła prowadzących neutralne pod względem emisji CO₂ ciepłownie wykorzystujące biomasę. Ponadto pomoc państwa umożliwi Vilnius KJ stanie się natychmiast dominującym uczestnikiem rynku posiadającym około udziału w rynku wynoszące około 51 %.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2017 r. – Iordachescu i in./Parlament i in.

(Sprawa T-298/17)

(2017/C 256/36)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Adrian Iordachescu (Bukareszt, Rumunia), Florina Iordachescu (Bukareszt), Mihaela Iordachescu (Bukareszt), Cristinel Iordachescu (Bukareszt) (przedstawiciel: A. Cuculis, adwokat)